

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj/020-074/2010.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a dr. B. G. ügyvéd által képviselt **Netrisk.hu Kft.** (Budapest) ellen fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt indított eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

határozatot

A Versenytanács megállapítja, hogy a Netrisk.hu Kft. fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot valósított meg, amikor 2009. október 30. és 2009. december 1. közötti egyes kereskedelmi kommunikációiban azt állította, hogy

- a fogyasztó az eljárás alá vont portálján a biztosítók összes ajánlatából választhat,
- az általa működtetett portálon elérhetők a fogyasztók számára legkedvezőbb árak,
- szolgáltatásának igénybevétele esetén 35%-os mértékű online kedvezmény érhető el a biztosítási díjakból.

A Versenytanács kötelezi a Netrisk.hu Kft.-t 5.000.000 Ft (Ötmillió forint) bírság megfizetésére, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételei számla javára köteles megfizetni.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Versenytanácsnál benyújtható vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel lehet kérni.

Indokolás

1. A Gazdasági Versenyhivatal annak vizsgálatára indított versenyfelügyeleti eljárást a Netrisk.hu Kft. ellen, hogy az eljárás alá vont megsértette-e a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) rendelkezéseit, amikor internetes honlapján és egyes, általa közzétett kommunikációs eszközökön – egyebek mellett – az alábbi állításokat tette közzé:

- „garantáljuk, hogy a közölt díjak helyesek, és Ön a piacon elérhető legjobb díjjal kötheti meg biztosítását!”
- „nálunk 2 perc alatt megkapja az összes biztosító személyesen önnek szóló ajánlatát”
- „garantáltan legjobb ár!”
- „az összes biztosítót kiszámoljuk”

- „online kedvezmény 35%”

A vizsgálat a 2009. október 30. és 2009. december 1. közötti időszakra terjedt ki.

I. Az eljárás alá vont

2. Az eljárás alá vont biztosítási alkuszi tevékenységet folytat. 2001 tavaszán a biztosítási alkuszok közül elsőként indította el online biztosításkötésre alkalmas portálját. Az értékesítés volumenében 2003-ban vált meghatározóvá az internetes értékesítés, s ugyanezen évtől kizárólag online értékesítést folytat lakossági tömegtermékekre (elsősorban kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra) kiterjedően.

Az eljárás alá vont a www.netrisk.hu címen elérhető online biztosítási portált üzemeltet, amelyen egy ún. díjkalkulátor segítségével hasonlíthatják össze az ügyfelek a biztosítók kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra, illetve casco-, lakás- és utasbiztosításra vonatkozó ajánlatait. A díjszámítás eredményeinek megtekintését követően a fogyasztó a „megkötöm” linkre történő kattintással léphet tovább a szerződéskötési folyamatban. A honlapról az alkuszi megbízáshoz szükséges dokumentum is letölthető, amely faxon vagy postai úton juttatható el az eljárás alá vonthoz.

Az eljárás alá vont a fenti weblapon kívül több ún. klón-oldalt üzemeltet (pl. www.kotelezoajanlat.hu, www.kotelezo-online.hu, www.kotelezo.info.hu), amelyekről szintén a www.netrisk.hu oldal díjkalkulátorához jut el a fogyasztó.

3. A Vj-43/2008. számú eljárásban a Versenytanács (az ügyben részbeni megszüntetése mellett) megállapította, az eljárás alá vont a 2007. év IV. negyedében és a 2008. I. negyedében a fogyasztók megtévesztésére alkalmas tájékoztatást adott a www.kotelezo.info.hu, a www.kotelezoajanlat.hu, a www.kotelezo-online.hu és a www.netrisk.hu internetes oldalakon.

II. A vizsgált kereskedelmi gyakorlat

4. A vizsgálattal érintett időszakban az eljárás alá vont több módon, egyebek között televíziós és rádióreklám, illetőleg saját honlapja révén népszerűsítette szolgáltatásait [a vizsgált kereskedelmi kommunikációkat a vizsgálati jelentés (Vj-20-047/2010.) 3. számú melléklete ismerteti részletesen].

5. Az eljárás alá vont és a megkeresett biztosítók adatszolgáltatásaiból megállapíthatóan az eljárás alá vontnak valamennyi, kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást kötő biztosítóval volt együttműködési megállapodása, ugyanakkor a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás kapcsán a fogyasztók által elérhető kedvezmények körében az eljárás alá vont által működtetett díjkalkulátor négy tarifával nem számolt az alábbiak szerint:

- két esetben a biztosító és az eljárás alá vont ellentétes nyilatkozatokat adtak a közvetíthetőségről, így míg a biztosító szerint a tarifa közvetíthető volt, az eljárás alá vont szerint nem:
  - az Union Vienna Insurance Group Biztosító Zrt. szerint a 2009. évi átkötési időszakban nem volt olyan kedvezményes ajánlata, melyet az egyes biztosítási alkuszok ne lettek volna jogosultak közvetíteni, s bármely biztosítási alkusz részére lehetővé kívánta tenni az Union24 online köthető változatot is. A 2010. évi kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termékeiről első alkalommal 2009. október 28-án kifejezetten az alkuszok részére szervezett konzultáción adott felvilágosítást. A konzultáción az alkuszok tájékoztatást kaptak arra vonatkozóan, hogy a 2010. évre bevezetésre kerül az Union24, kizárólag online köthető, kedvező díjszabású tarifa, amelynek értékesítésére az alkuszok is jogosultak. A biztosító 2009. október 29-én küldte meg a 2010. évre szóló kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termékekről szóló tájékoztatást valamennyi, vele együttműködési megállapodást kötött alkusz részére. Ezt követően a 2009. október 30-án két napilapban került közzétételre a hivatalos, 2010. évre vonatkozó, Union24 tarifát is tartalmazó díjszabás. A 2009-es kampányidőszakban több olyan biztosításközvetítő volt, amely feltette honlapjára, illetve közvetítette az Union24 elnevezésű kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást.

Az eljárás alá vont az előzőekkel szemben úgy értékelte, hogy az Union Vienna Insurance Group Biztosító Zrt. által üzemeltetett www.union24.hu oldalon elérhető díjtarifa közvetítésére nem volt jogosult,
  - az Allianz Hungária Biztosító Zrt. részéről 2009. október 30-án kampánynyitó értekezlet keretében került részletesen bemutatásra a 2010. évre meghirdetett tarifa. A kampánynyitó során elhangzott prezentációt elektronikusan is elküldték a biztosításközvetítők részére. A biztosítóval szerződéses jogviszonyban álló alkuszok a biztosító internetes portálján keresztül is tájékozódhattak a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termék feltételeiről, az alkalmazható kedvezményekről és a kapcsolódó eljárási rendről. Emellett a biztosító 2009. október 28-án e-mailben is tájékoztatta az alkuszokat a 2010. évi kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termékekre vonatkozóan az online díjszámításhoz, az ajánlattételhez, az ajánlat beküldéséhez és a felmondási okkal való törléshez kapcsolódó fejlesztési szükségletekről a biztosító web-szervíz specifikációját tartalmazó dokumentációban.

Az eljárás alá vont a biztosítótól eltérően úgy ítélte meg, hogy az Allianz Hungária Biztosító Zrt. által az éves biztosítási díj egyösszegű, bankkártyás befizetése esetén biztosított kedvezmény igénybevételéhez tartozó technikai feltételek olyan módon voltak megfogalmazva, hogy azt kizárólag a www.allianzdirect.hu oldalon keresztül kezdeményezett szerződéskötéskor lehetett teljesíteni,
- két esetben a biztosító és az eljárás alá vont egyaránt arról nyilatkozott, hogy volt az eljárás alá vont által nem közvetíthető tarifa:
  - a Magyar Posta Biztosító Zrt. ún. „postás” kedvezményének alkalmazására az eljárás alá vont nem volt jogosult. Ezen kedvezmény abban az esetben igényelhető, ha a szerződés a Magyar Posta Zrt. hálózatán keresztül került megkötésre és a szerződő a Magyar Posta Zrt. munkavállalója, vagy ezen személynek házastársa, bejegyzett élettársa, szülője vagy gyermeke, a Magyar Posta Zrt. kapcsolt illetve egyéb részesedéssé vállalkozásának munkavállalója,

vagy ezen személynek házastársa, bejegyzett élettársa, szülője vagy gyermeke. A kedvezmény mértéke 33%, annak igénybevétele esetén további kedvezmény nem érvényesíthető. Az előbbi körbe nem tartozó ügyfelek is elérhettek különböző körülményekre tekintettel engedményeket, azonban az összesített kedvezmény nem lehetett több, mint 30%,

- a Signal Biztosító Zrt.-vel szerződött takarékszövetkezeteknél biztosítást kötő fogyasztóknak nyújtott, 5%-os mértékű kedvezményben nem részesülhettek az eljárás alá vont közvetítésével szerződést kötő fogyasztók.

6. Az eljárás alá vont az általa kötött szerződések vonatkozásában az ún. árgarancia keretében az alábbiakat vállalja:

- ha az eljárás alá vont portálján megkötött egyedi szerződés díja eltér a biztosító által kötvényesített, végleges díjtól, úgy az eljárás alá vont megfizeti a többletköltséget,
- ha az eljárás alá vont honlapján keresztül megkötött egyedi szerződés díjánál kedvezőbb ajánlatot tud bemutatni az ügyfél, abban az esetben az eljárás alá vont vállalja, hogy a bemutatott ajánlat és az általa megkötött szerződés közötti díjkülönbözetet megfizeti. Az árgarancia nem terjed ki azokra az esetekre, amikor a díjeltérés az ügyfél téves adatszolgáltatásából ered, illetve azokra az esetekre sem, amikor az ügyfél nem az eljárás alá vont által megjelenített legkedvezőbb biztosító ajánlatát választja.

7. Az eljárás alá vont honlapján elvégzett díjszámítások kapcsán egy biztosító esetén 35% online kedvezmény került érvényesítésre. Négy másik biztosító vonatkozásában 8-10% volt az elérhető online kedvezmény mértéke. A díjszámítási eredményoldalon az online kedvezmények mértéke biztosítónként feltüntetésre került.

III.

Az eljárás alá vont előadása

8. Az eljárás alá vont előadta,

- sem szándékosan, sem gondatlanságból nem vezette félre a vele szerződéses kapcsolatot létesítő, illetve internetes felületét felkereső fogyasztókat, s nem tanúsított olyan magatartást, amely a gazdasági verseny érdemi és tisztességtelen befolyásolására, a fogyasztók megtévesztésére alkalmas,
- honlapja az ügyfelek számára teljes körű, átfogó és részletes tájékoztatást ad arról, hogy milyen feltételek mellett, mely kedvezményeket tudnak igénybe venni,
- az általa tett, jelen eljárásban vizsgált kijelentések helyesek, önmagukban értelmezendők és azokat kiterjesztő értelmezést hozzá fűzni nem lehet,
- már 2001 óta követi azt az üzletpolitikát, hogy honlapján az összes biztosító kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási ajánlatát megjeleníti. Az eljárás alá vont a 2009. évi kampányidőszak alatt is az összes, a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás piacán érdekelt biztosító ajánlatát elérhetővé tette, a 2009. október 30-án meghirdetett feltételek szerint alkalmazható valamennyi kedvezmény igénybevétele mellett. Csak azon kedvezményeket nem lehetett érvényesíteni a portálján, amelyek igénybevétele olyan speciális feltételektől függött, mely miatt egyetlen biztosításközvetítő sem tudta a kedvezményt közvetíteni, függetlenül attól, hogy függő vagy független biztosításközvetítőről van-e szó,

- az általa alkalmazott rendszer a biztosítók ajánlatainak egyfajta versenyeztetését, összehasonlítását jelenti. Szolgáltatásának igénybevétele esetében a biztosítók „versenyeztek” a fogyasztókért és a fogyasztók egy széles szolgáltatási spektrumból választhatták ki a számukra legkedvezőbb ajánlatot, amely választásukban feltehetőleg nemcsak a biztosítási szerződése díjtétele volt az egyedüli szempont,
- a kötelező biztosítások piaca jelentős mértékű transzparenciával rendelkezik, a fogyasztók nem laikus személyek és nem kizárólag a biztosítás díjtétele motiválja őket akkor, amikor a biztosítók közül választanak,
- a vele szerződéses jogviszonyt létesítő fogyasztók szinte teljes egész meglévő kötelező felelősségbiztosítással rendelkező, több éve vagy évtizede gépjárművet rendszeresen használó, így felelősségbiztosítást kötő személyek, akik ismerik egyrészt a saját felelősségbiztosításuk kondícióit és díjmértékét, másrészt pedig átfogó tapasztalatokkal rendelkeznek mind a felelősségbiztosítás lényegéről, mind az egyes biztosítók ajánlatairól, az egyes biztosítók piaci helyzetéről. Ebből következőleg ezen szegmensben szerződést kötő fogyasztók laikusnak, tájékoztatlanak semmilyen körülmények között nem tekinthetők. A fogyasztó nem egy új termékkel találkozik, hanem termékek között kíván egy váltást végrehajtani és ezen váltás tekintetében nem kizárólag a biztosításnak a díja játszik szerepet, hanem a biztosítótársaság megbízhatósága, szolgáltatásainak sokrétűsége,
- a vizsgált időszakban az összes biztosító ajánlatát közzétette, továbbá mind a biztosítók, mind a biztosításközvetítők jelentős propagandát folytattak annak érdekében, hogy ügyfelet szerezzenek, így a fogyasztók megfelelő információval rendelkeztek arról, hogy egyes biztosítóknak milyen ajánlatai vannak és mit milyen feltételek mellett kínálnak a fogyasztók számára. Ebből következőleg nem kizárólag az eljárás alá vont által tett közlések voltak egyedül azok, amelyek a fogyasztókhoz eljutottak, hanem a fogyasztókat ért propaganda hatására kijelenthető és alaposan feltételezhető, hogy valamennyi fogyasztó ismerte a biztosítók többségének az ajánlatait,
- kommunikációja nem vonatkozott arra, hogy „a fogyasztó az eljárás alá vont portálján a biztosító összes ajánlatából választhat”, ilyen módon történő interpretálás csak félreértésen alapulhat. Állítása arra vonatkozott, hogy „az összes biztosítót kiszámoljuk”, amely tényszerűen igaz. Közreműködésével valamennyi ügyfél valamennyi, Magyarországon működő és gépjármű-felelősségbiztosítás termékkel rendelkező biztosítónál köthetett szerződést,
- nem felel meg a valóságnak az, hogy azt közölte volna, „szolgáltatásának igénybevétele esetén jelentős, 35%-os mértékű on-line kedvezmény érhető el a biztosítási díjakból minden biztosító esetén.” Ilyen kijelentést sosem tett, kizárólag azt állította, hogy „35% on-line kedvezmény.” A vizsgált időszakban volt egy biztosító, amely minden esetben biztosította a vele szerződő ügyfélnek a 35%-os on-line kedvezményt, így minden egyes díjszámítás esetében ez az állítás igaz volt és nem jelenthette a fogyasztók megtévesztését. A fogyasztók megtévesztése amiatt sem történhetett meg, mert a kedvezmények mértékét egyes biztosítókra lebontva részletesen bemutatta az eredmény oldalon. A Vj-43/2008. számú ügy egyebek mellett arra irányult, hogy az általa meghirdetett kedvezmény mértéke csak egyetlen biztosítónál volt igénybe vehető. A Versenytanács is maximálisan akceptálta azon álláspontját, hogy a vizsgált kijelentés nem volt megalapozatlan, tekintettel arra, hogy volt olyan biztosító, amely a kijelentésben meghatározott árkedvezményt nyújtotta. Előbbiek alapján vele szemben elmarasztaló döntés nem született. A jelen eljárás a korábbi eljárással sok pontban megegyezik,
- az a kijelentés, hogy „garantáljuk, hogy a közölt díjak helyesek,” mindig valóságos volt, tehát az egyes biztosítók díjait közvetítette az eljárás alá vont és a fogyasztók a

piacon elérhető legjobb díjjal köthették meg a biztosítást. A kijelentés kifejezetten arra vonatkozik, hogy a piacon elérhető legjobb díj. A piac kifejezés pedig arra vonatkozik, amely a biztosítást közvetítők, ügynökök számára elérhető és az ügyfelek széles körére vonatkozik mindenféle korlátozás nélkül. A Magyar Posta Biztosító Zrt. postás kedvezménye nem piaci ajánlat, tekintettel arra, hogy az a fogyasztók egy körére, meghatározott munkahellyel rendelkező fogyasztók számára érhető el, s ugyanígy nem széleskörű azon másik kettő biztosítási ajánlat, amely kizárólag csak egy internetes honlapon érhető el és amelynek közvetítésére sem függő, sem független biztosítást közvetítők nem jogosultak. Az Union 24 és az Allianz Biztosító Zrt. által alkalmazott kedvezmény esetében is ez a helyzet, csak a fogyasztók egy szűk köre esetén alkalmazható. A általa becsatolt közjegyzői okiratot azt igazolja, hogy csak az Union honlapján érhető el az adott kedvezmény, amely tehát – hasonlóan a másik két esethez – csak szűk körében nyújt a fogyasztók számára valós alternatívát,

- az a kijelentés, amely szerint „nálunk két perc alatt megkapja az összes biztosító személyesen Önnek szóló ajánlatát” sem tartalmaz valótlanságot, továbbá olyan információ, amely a fogyasztó megtévesztését bármilyen módon előidézhetné volna, befolyásolhatta volna szabad döntésében. Az eljárás alá vont valamennyi Magyarországon működő és gépjármű-felelősségbiztosítási terméket forgalmazó biztosítótársasággal szerződéses jogviszonyban áll, így az összes biztosító ajánlata a fogyasztók rendelkezésére áll. Ez a kijelentés nem arról szól, hogy az összes biztosító összes ajánlata rendelkezésre áll,
- az általa alkalmazott egyéb kiegészítő szolgáltatások (pl. árgarancia, díjkalkulátor) állításait ellenőrizhetővé és számon kérhetővé tették a fogyasztók részére,
- az általa meghirdetett árgarancia feltételből nem ragadható ki az, hogy „az általa működtetett portálon elérhetők a fogyasztók számára a legkedvezőbb árak.” Az árgarancia pontosan arra vonatkozik, hogy amennyiben a fogyasztó kedvezőbb ajánlatot talál, akkor a kedvezőbb ajánlat és az általa megkötött szerződés közötti értékkülönböt részére az eljárás alá vont megtéríti,
- a „garantáltan legjobb ár” kijelentés a valóságot tükrözi, amelynek biztosítását szolgálja az árgarancia intézménye, annak alkalmazása, amely az esetleges tévedéseket is hatékonyan kiszűrte. Az árgarancia a valóságban ténylegesen is érvényesült, tehát adott esetben megtérítették a fogyasztóknak a különbötet, ha igazolták, hogy kedvezőbb díjjal tudtak volna szerződést kötni. Ez egyfajta önkontroll azon esetre az eljárás alá vont részéről, ha mégis tévedne az általa alkalmazott rendszer. Az eljárás alá vont nem a fogyasztók megtévesztésére, hanem a fogyasztók számára a legjobb szolgáltatás nyújtására törekedett és jelenleg is törekszik. Az árgarancia biztosítása nem kötelezettsége, hanem egy olyan önként vállalt szolgáltatása, amely a fogyasztókért folytatott piaci verseny tekintetében egy objektív értékmérőt biztosít, s ez az objektív értékmérő az, hogy ha a fogyasztó olcsóbb biztosítást talál, akkor az általa megkötött szerződés díjtétele az olcsóbb díjtétel közötti különbötet megkapja. A Versenytanácsnak azt is kellene vizsgálnia, hogy a fogyasztók jelentős részét nem kizárólag a biztosítási díjtétel összege, hanem más körülmények is befolyásolják, így nem a biztosítás díja az egyedüli tényező a fogyasztó döntésénél, s itt mutatkozik meg az eljárás alá vont által nyújtott szolgáltatás nagyszerűsége, hogy valamennyi biztosító ajánlatát a fogyasztó összevetheti, mérlegheti és ez alapján komplex döntést hozhat meg,
- „az összes biztosítót kiszámoljuk” kijelentés kizárólag arra vonatkozik, hogy az összes biztosító, amely kötelezető gépjármű-felelősségbiztosítással rendelkezik, ajánlata szerepel az eljárás alá vont által közvetített ajánlatok között és nem kizárólag egyes biztosító, a konkrét fogyasztóra vonatkozó díjtételeit számolja ki, hanem valamennyi biztosító díjtételét a fogyasztó rendelkezésére bocsátja,

- az általa megvalósított kereskedelmi gyakorlat (ideérve a kommunikációt is) példaértékűnek minősíthető.

Az eljárás alá vont az eljárás megszüntetését kérte.

IV. Jogi háttér

9. Az Fttv. 1. §-ának (1) bekezdése értelmében az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint a törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely a Magyar Köztársaság területén valósul meg, továbbá arra is, amely a Magyar Köztársaság területén bárkit fogyasztóként érint.

Az Fttv. 2. §-ának

- a) pontja szerint fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy,
- c) pontja rögzíti, a törvény alkalmazásában áru minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), az ingatlan, a szolgáltatás, továbbá a vagyoni értékű jog,
- d) pontja értelmében a kereskedelmi gyakorlat a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenységek vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja,
- h) pontja alapján az ügyleti döntés a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban.

Az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdése alapján tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A (3) bekezdés alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §).

Az Fttv. 4. §-ának (1) bekezdése értelmében a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

Az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdése szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:

b) az áru lényeges jellemzői, így különösen ba) kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, tartozékai, bb) mennyisége, bc) származási helye, eredete, bd) előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja, be) beszerezhetősége, szállítása, bf) alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek, bg) az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei, bh) veszélyessége, kockázatai, bi) környezeti hatásai, bj) az egészségre gyakorolt hatása, vagy bk) tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye,

c) az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte.

Az Fttv. 9. §-ának (1) bekezdése értelmében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerinti vállalkozás felel akkor is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára. A (3) bekezdés szerint a (2) bekezdéstől eltérően, a kereskedelmi kommunikáció megjelenítési módjával összefüggő okból eredő jogsértésért az is felel, aki a kereskedelmi kommunikációt az arra alkalmas eszközök segítségével megismerhetővé teszi, valamint aki önálló gazdasági tevékenysége körében a kereskedelmi kommunikációt megalkotja vagy ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt, kivéve, ha a jogsértés az (1) bekezdés szerinti vállalkozás utasításának végrehajtásából ered. Az ilyen jogsértő kereskedelmi gyakorlattal okozott kárért e személyek az (1) bekezdés szerinti vállalkozással egyetemlegesen felelnek.

Az Fttv. 14. §-a alapján a vállalkozás – az eljáró hatóság felhívására – a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

Az Fttv. 19. §-ának c) pontja alapján a Gazdasági Versenyhivatal a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló versenyfelügyeleti eljárásában a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvénynek (a továbbiakban: Tpv.) rendelkezéseit alkalmazza, az Fttv.-ben meghatározott eltérésekkel.

10. A Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján az eljáró versenytanács határozatában megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését.

Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpv., illetve az Fttv. rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát

különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

V.

A Versenytanács döntése

11. Általános követelményként fogalmazódik meg, hogy a vállalkozásnak a fogyasztók irányában tanúsított kereskedelmi gyakorlata feleljen meg a tisztesség követelményének, s így a vállalkozásnak magáról vagy áruinak lényeges tulajdonságáról adott, fogyasztóknak szóló tájékoztatása igaz és pontos legyen.

12. A jogi értékelés szempontjából relevanciával bíró fogyasztói döntés meghozatala egy folyamat, amelynek nemcsak az egészét, hanem egyes szakaszait is védi a jog a maga eszközeivel. Ez a folyamat a fogyasztók figyelmének felkeltését is magában foglalja, s a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalma már e szakasszal kapcsolatban is érvényesülést kíván, így ez sem történhet tisztességtelen módon. Nemcsak az olyan kereskedelmi gyakorlat jogellenes, amely kizárólagosan meghatározza a fogyasztó döntését, hanem minden olyan kereskedelmi gyakorlat, amely érdemben kihatással van a folyamatra - ideértve a figyelem felkeltését is. Önmagában az a körülmény, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat hatására a fogyasztó (akár interneten, akár más módon) felveszi a kapcsolatot a vállalkozással, már kifogásolható, hiszen ennek során a vállalkozás „meggyőzheti” a fogyasztót, „ráveheti” a vállalkozás számára előnyös döntés meghozatalára. Az üzleti-piaci folyamatok igen lényeges mozzanata a kölcsönös kapcsolatfelvétel, amelynek során mindkét félnek számos alternatíva áll a rendelkezésére a realizáláshoz. Általában jogsértést eredményez, ha ezen kapcsolatfelvétel alapja, elindítója egy tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

13. Az eljárás alá vont vizsgált kereskedelmi gyakorlatnak az értékelése kapcsán a Versenytanács megállapította, hogy az eljárás alá vont által tanúsított kereskedelmi gyakorlat nem olyan fogyasztói kör vonatkozásában valósult meg, amelynek tagjai az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatottak lennének.

14. A vizsgált kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el.

Az ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztó vonatkozásában a Versenytanács kiemeli, a kereskedelmi kommunikációk (és így különösen a reklámok) valóságtartalmában fenntartás nélkül megbízó fogyasztó racionális fogyasztónak minősül. Az a fogyasztó is ésszerűen jár el, aki nem kételkedik a kereskedelmi kommunikáció által nyújtott tájékoztatásban, a kereskedelmi kommunikáció szavahihetőségében, hanem a kereskedelmi kommunikációkat egy ésszerűen költséghatékony tájékoztató folyamatban az üzleti tisztesség követelményének érvényesülésében bízva kezeli. Az ésszerűen eljáró fogyasztótól sem várható el jellemzően az, hogy ellenőrizze a kereskedelmi kommunikáció szereplő információ helytállóságát.

A Versenytanács nem osztotta eljárás alá vont azon előadását, hogy a vizsgált kereskedelmi gyakorlattal érintett fogyasztók nem tekinthetők laikusnak, tájékozatlannak, valamennyi

fogyasztó ismerte a biztosítók többségének az ajánlatait. A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződést kötő biztosítók által alkalmazott tarifák igen bonyolult, összetett volta nem teszi lehetővé, hogy a fogyasztók széles körű, részletes ismeretekkel rendelkezzenek a biztosítók által alkalmazott biztosítási díjakról. A biztosítók díjai közötti tájékozódáshoz nyújt segítséget eljárás alá vont szolgáltatása, amelynek igénybevételéről való fogyasztói döntés befolyásolására alkalmasak az eljárás alá vont kereskedelmi kommunikációiban tett, jelen eljárásban vizsgált állítások

15. Az új kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés megkötéséről, illetőleg a már meglévő szerződés adott biztosítónál történő fenntartásáról vagy a biztosítóváltásról meghozandó döntés kapcsán lényeges körülménynek minősül az ezzel összefüggő szolgáltatások esetében, hogy

- az adott vállalkozás szolgáltatásának igénybevétele esetén a fogyasztó a piacon fellelhető összes biztosítói kínálat figyelembe vételével hozhatja meg döntését,
- az adott vállalkozás azt kínálja, hogy a fogyasztó számára lehetővé teszi a legkedvezőbb díjú, legolcsóbb biztosítói ajánlat megismerését,
- az adott vállalkozás online szolgáltatásának igénybevétele esetén jelentős, 35%-os mértékű kedvezmény érhető el a biztosítási díjából.

Ennek megfelelően alkalmas a fogyasztók megtévesztésére,

- ha a vállalkozás azt állítja, hogy szolgáltatásának igénybevétele esetén a fogyasztó a piacon fellelhető összes biztosítói kínálat figyelembe vételével hozhatja meg a biztosítási szerződéssel kapcsolatos döntését, ugyanakkor ez az állítás nem felel meg a valóságnak, például abból fakadóan, hogy a vállalkozás nem ismertetheti, illetve közvetítheti a piacon fellelhető teljes biztosítói kínálatot,
- ha a vállalkozás azt állítja, hogy szolgáltatásának igénybevétele esetén a fogyasztó a piacon fellelhető legkedvezőbb díjú, legolcsóbb biztosítói ajánlatok ismeretében hozhatja meg a biztosítási szerződéssel kapcsolatos döntését, azonban ez az állítás bármely okból nem felel meg a valóságnak,
- ha a vállalkozás azt állítja, illetőleg azt a látszatot kelti, hogy online szolgáltatásának igénybevétele esetén jelentős, 35%-os mértékű kedvezmény érhető el a biztosítási díjából minden biztosító esetén, miközben e kedvezmény nem érvényesül általánosan, minden biztosítóra kiterjedően.

16. Az eljárás alá vont egyes kereskedelmi kommunikációi, így a televíziós reklám és a rádióreklámok egyik változata azt az állítást fogalmazták meg, hogy a fogyasztó az eljárás alá vont portálján az összes biztosító ajánlatából választhat, míg a honlap közzlése szerint a fogyasztó 2 perc alatt megkapja/megismerheti az összes biztosító személyesen a fogyasztónak szóló ajánlatát, illetve az eljárás alá vont azt ígérte, hogy „az összes biztosítót kiszámolja.”

Az összes biztosító ajánlatából való választás lehetőségének közzlése – különösen ennek ellentmondó egyéb információ hiányában – a kereskedelmi kommunikációk összhatása révén magában foglalja azt a fogyasztó általi értelmezést, hogy az eljárás alá vont portálján kínált szolgáltatás igénybevétele esetén az összes biztosító összes ajánlata elérhetővé válik a fogyasztók számára, tekintettel a biztosítási alkusz biztosítási piacon betöltött szerepére is, illetőleg azon körülményre, hogy az évek óta piacon lévő eljárás alá vont és más hasonló szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások kapcsán az a fogyasztói vélekedés erősödött meg (részben éppen a vállalkozások kereskedelmi kommunikációi révén), hogy a fogyasztó a teljes biztosítói kínálatból választhat. A kereskedelmi kommunikációk összhatása nem egyszerűen az volt, hogy az eljárás alá vont szolgáltatása révén valamennyi érintett biztosító valamely ajánlata elérhetővé válik a fogyasztó számára, hanem az, hogy mód nyílik valamennyi érintett biztosító teljes (és így például minden díjkedvezményt magában foglaló) kínálatának

figyelembe vételére. Mindeközben az eljárás során feltárt tényekből ismert, hogy a vizsgálatlal érintett időszakban az eljárás alá vont portálja révén nem volt a fogyasztók számára elérhetővé a piacon fellelhető teljes kínálat (lásd az 5. pontot).

A Versenytanács aláhúzza,

- a fogyasztók megtévesztésére való alkalmasság szempontjából lényegtelen, hogy az eljárás alá vont miért nem volt abban a helyzetben, hogy a piacon fellelhető teljes kínálatot a fogyasztó elé tárja, mivel az eljárás alá vontnak arra a tényre tekintettel kellett volna kialakítania valamennyi kereskedelmi kommunikációjának a tartalmát, hogy ezen ígéret teljesítése nem áll a módjában,
- a jelen ügy szempontjából az is irreleváns, hogy az adott biztosító és az eljárás alá vont miért ítélte meg ellentétesen, hogy az eljárás alá vont jogosult-e az adott tarifa közvetítésére.

Figyelemmel eljárás alá vont előadására a Versenytanács kiemeli továbbá, nem ért egyet azzal az érveléssel, hogy a piaci ár kategóriája a jelen esetben nem vonatkozik azokra az árakra (biztosítási díjakra), amelyek nem érhetők el az ügyfelek széles köre számára, s így nem esik e körbe a Magyar Posta Biztosító Zrt. postás kedvezménye, amely nem piaci ajánlat. Egyrészt az adott négy kedvezmény (lásd az 5. pontot) semmiképpen sem tekinthető olyannak, mint amely a fogyasztók igen szűk köre számára lett volna elérhető, másrészt egy állítás valótlan volta megállapításának nem feltétele, hogy a valótlan állítás valamennyi fogyasztó vonatkozásában fennálljon.

17. Az eljárás alá vont internetes honlapján arra hívta fel a fogyasztót, „számolja ki Ön is, hogy jövőre melyik biztosító kínálja Önnek a legkedvezőbb kötelező biztosítást.” A biztosítási díj kiszámításához szükséges adatok bevitelét követően megjelenő díjakat tartalmazó oldalon az eljárás alá vont kiemelt kivitelezéssel az „árgarancia” szó alatt közölte, „garantáljuk, hogy a közölt díjak helyesek, és Ön a piacon elérhető legjobb díjjal kötheti meg biztosítását.”

Az eljárás során feltárt tényekből ismert, hogy a vizsgálatlal érintett időszakban az eljárás alá vont portálja nem minden fogyasztó vonatkozásában tette elérhető a fogyasztó számára legkedvezőbb díjú biztosítást (lásd az 5. pontot, így pl. az ún. „postás” kedvezmény mértéke 33%, míg az ebben nem részesülő ügyfelek által elérhető kedvezmény nem lehetett több, mint 30%).

A kereskedelmi kommunikáció jogsértő jellegét nem szüntette meg a kommunikációs csatorna, az internet további gyors tájékozódást lehetővé tevő jellege sem, mivel a fogyasztótól nem várható el az adott a helyzetben, hogy további kutakodás révén, esetleg más honlapok felkeresésével ellenőrizze az állítás valóságnak való megfelelését.

Nem szüntette meg a kereskedelmi kommunikáció jogsértő jellegét az eljárás alá vont által alkalmazott árgarancia intézménye sem, azzal, hogy a Versenytanács aláhúzza, a jogsértést nem teszi meg nem törtéنتté, hogy a fogyasztó későbbiekben akár az árgaranciához kapcsolódóan, akár másként milyen egyéb információkhoz juthat.

18. Az eljárás alá vont internetes honlapján az „online kedvezmény 35%” (minden egyéb, kiegészítő, magyarázó információ mellőzésével alkalmazott), a „garantáltan legjobb ár” és „az összes biztosító kiszámoljuk” közlések alatt elhelyezett állítással arról tájékoztatta a fogyasztókat, hogy szolgáltatásának igénybevétele esetén jelentős, 35%-os mértékű online kedvezmény érhető. A fogyasztó ezt a közlést oly módon értelmezte, hogy minden biztosító esetén 35%-os mértékű online kedvezmény érhető a díjából. Mindeközben ismert, hogy

egyetlen egy biztosító volt, amely kapcsán egy 35%-os mértékű online kedvezmény került érvényesítésre az eljárás alá vont közvetítésével létrejött biztosítási szerződések töredéke esetében.

A Vj-43/2008. számú ügyben hozott határozatában (eljárás alá vont ezzel kapcsolatos előadásától eltérően) a Versenytanács rögzítette, „a 2007. november-decemberi időszakban egyetlen egy biztosító volt, amely esetén 30%-os mértékű online díjkedvezmény volt elérhető. Az eljárás alá vont egyes esetekben figyelmen kívül hagyta ezt a körülményt, így amikor a www.kotelezo.info.hu, a www.kotelezoajanlat.hu, a www.kotelezo-online.hu és a www.netrisk.hu internetes oldalakon kategorikusan azt közölte, hogy 30% online kedvezmény vehető igénybe szolgáltatásának igénybevétele esetén, azt a látszatot keltve, mintha általános, minden biztosító esetén érvényesülő lenne a 30%-os online kedvezmény lehetősége.” A Versenytanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ezzel a fogyasztók megtévesztésére alkalmas, a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartást tanúsított, s aláhúzta, a jogsértést nem szüntette meg, hogy a fogyasztó későbbiekben milyen egyéb információkhoz juthatott az online kedvezménnyel összefüggésben.

19. Figyelemmel a fentiekre a Versenytanács megállapította, hogy az eljárás alá vont fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot valósított meg, amikor 2009. október 30. és 2009. december 1. közötti egyes kereskedelmi kommunikációiban azt állította, hogy

- a fogyasztó az eljárás alá vont portálján a biztosítók összes ajánlatából választhat,
- az általa működtetett portálon elérhetők a fogyasztók számára legkedvezőbb árak,
- szolgáltatásának igénybevétele esetén jelentős, 35%-os mértékű online kedvezmény érhető el a biztosítási díjakból.

Az eljárás alá vont ezen kereskedelmi gyakorlatával [tekintettel az Fttv. 3. §-ának (3) bekezdésére és 6. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjára] megsértette az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdését.

20. A jogsértés Tpvt. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja szerint történő megállapítása mellett a Versenytanács bírságot szabott ki az eljárás alá vonttal szemben a Tpvt. 78. §-ának (1) bekezdése alapján, a bírság összegét a Tpvt. 78. §-ának (3) bekezdésének megfelelően meghatározva.

A bírság összegének megállapítása során a Versenytanács a jogsértő tájékoztatást tartalmazó kommunikációs eszközök alkalmazásával kapcsolatban felmerült, üzleti titoknak minősülő költségekből indult ki (Vj-20-005/2010.), azzal, hogy

- az eljárás alá vont a két rádióreklám kapcsán felmerült költségek vonatkozásában tett adatszolgáltatását nem tudta pontosítani a vonatkozásban, hogy az egyes rádióreklámokra mennyit költött, az általa közölt összeg miként oszlott meg a jogsértő közlést tartalmazó és a jogsértőnek nem minősülő rádióreklám között, ezért a Versenytanács a rádióreklámok alkalmazásával kapcsolatban felmerült költségek felét vette figyelembe,
- a figyelembe veendő összeget jelentős mértékben csökkentette, hogy a jogsértő kommunikációs eszközök nem kizárólag jogsértőnek minősülő közléseket tartalmaztak.

A Versenytanács súlyosító körülményként értékelte, hogy

- az eljárás alá vonttal szemben korábban már megállapításra került, hogy a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított (lásd a 3. pontot). E körülmény súlyosító erejét növelte, hogy részben különös ismétlés esete áll fenn, hiszen az eljárás

alá vont az online kedvezmény vonatkozásában a Vj-43/2008. számú eljárásban elbírálttal azonos jogsértést követett el,

- az eljárás alá vont által alkalmazott jogsértő kereskedelmi kommunikációk a fogyasztók igen széles körét érte el,
- az eljárás alá vont magatartása felróható volt, nem érte el az adott helyzetben általában elvárható magatartási mércét, nem felelt meg a társadalom értékítéletének.

A Versenytanács enyhítő körülményként értékelte, hogy

- a fogyasztók a döntési folyamat során további információkhoz juthattak az érintett szolgáltatásával kapcsolatban,
- az eljárás alá vont által alkalmazott árgarancia intézménye részben alkalmas volt a jogsértés káros következményeinek elhárítására.

A fentiek mérlegelésével a Versenytanács – szem előtt tartva a szankcionálás preventív célját is – a bírság összegét 5 millió Ft-ban határozta meg.

VI. Egyéb kérdések

21. Az Fttv. 10. §-ának (3) bekezdése alapján a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.

Az Fttv. 11. §-ának (1) bekezdése értelmében a 10. § alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál - a jogsértéssel érintett piac sajátosságainak figyelembevételével - a következő szempontok irányadóak: a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján. A 11. § (2) bekezdése szerint a gazdasági verseny érdemi érintettsége minden egyéb körülményre tekintet nélkül fennáll, ha a) a kereskedelmi gyakorlat országos műsorszolgáltatást végző műsorszolgáltatón keresztül valósul meg, b) a kereskedelmi gyakorlat országos terjesztésű időszakos lap vagy legalább három megyében terjesztett napilap útján valósul meg, c) a fogyasztók közvetlen megkeresésének módszerével végzett kereskedelmi gyakorlat legalább három megye fogyasztói felé irányul, vagy d) az áru eladásának helyén alkalmazott eladásösztönző kereskedelmi gyakorlat legalább három megyében megszervezésre kerül.

A Versenytanács megállapította a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörének jelen ügybeni fennálltát. A vizsgált kereskedelmi gyakorlat alkalmas volt a gazdasági verseny érdemi befolyásolására, tekintettel arra, hogy a kereskedelmi gyakorlat kapcsán alkalmazott kommunikációs eszközök [lásd a vizsgálati jelentés (Vj-20-047/2010.) 3. számú mellékletét] a fogyasztók széles körét érték el az ország teljes területén.

22. Az eljárás alá vont a Versenytanács 2010. szeptember 14-i tárgyalásán előadta, nem kéri újabb tárgyalás tartását, s a Versenytanács a Tpv. 74. §-a (1) bekezdésének alkalmazásával tárgyaláson kívül hozta meg döntését.

23. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2010. október 5.

dr. Zavodnyik József sk.
előadó versenytanács tag

dr. Gadó Gábor sk.
versenytanács tag

dr. Miskolczi Bodnár Péter sk.
versenytanács tag